

POSTANOWIENIE

Dnia 11 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej

na posiedzeniu bez udziału stron w dniu 11 września 2012 r.,
w trybie art. 531 § 1 kpk,
po rozpoznaniu w sprawie **B. W.**,
skazanego za czyn z art. 286 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności
z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat,
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 14 lutego 2012 r., utrzymującego w mocy
wyrok Sądu Rejonowego
z dnia 4 maja 2011 r.,
na podstawie art. 531 § 1 kpk w zw. z art. 530 § 2 kpk i art. 429 § 1 kpk

postanowił :

- I. kasację obrońcy skazanego B. W. pozostawić bez rozpoznania;**
- II. zwolnić skazanego od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Trafnie w pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej stwierdził, że przedmiotowa kasacja była niedopuszczalna z mocy ustawy, czego nie dostrzegł upoważniony sędzia przyjmując ją zarządzeniem z dnia 21 maja 2012r. (k.334).

Bezspornym jest, że B. W. został prawomocnie skazany powyższymi wyrokami na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 3 lata. Przepis art. 523 § 2 k.p.k. wprost stanowi, że kasację na

korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wprawdzie § 4 tego artykułu przewiduje wyjątki od tego ograniczenia, ale dotyczą one kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz kasacji wniesionej przez podmioty wymienione w art. 521 k.p.k., a więc przez Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka.

W kasacji wniesionej przez obrońcę B. W. podniesiono wyłącznie zarzut rażącego naruszenia prawa materialnego – art. 286 § 1 k.k. – polegającego na błędnej wykładni tego przepisu i niewłaściwym przyjęciu, że zachowanie skazanego wyczerpało jego znamiona. Nie jest to zatem kasacja wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k.

W tej sytuacji uznać należy ją za niedopuszczalną z mocy ustawy (art. 429 § 1 k.p.k.), która nie powinna zostać przyjęta (art. 530 § 2 k.p.k.), a w razie jej przyjęcia, na podstawie art. 531 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy zobowiązany jest do pozostawienia jej bez rozpoznania. Takie też orzeczenie wydane zostało niniejszym postanowieniem.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. skazany został zwolniony od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.